

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Jeg anklager Systemet : Valgopraab til folketingsvalget 1939

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1939

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Det Kongelige Bibliotek

[Jeg anklager Systemet : Valgopraab til folketingsvalget 1939](#) 3

[Jeg anklager Systemet : Valgopraab til folketingsvalget 1939](#) 4

[Jeg anklager Systemet : Valgopraab til folketingsvalget 1939](#) 5

[Jeg anklager Systemet : Valgopraab til folketingsvalget 1939](#) 6

net19396

1939

JEG ANKLAGER

VALGOPRAAB TIL FOLKETINGSVALGET 1939

HVEM er HAN?

„Jeg anklager Systemet“ — siger Folketingsmand Sv. E. Johansen, og Læsere, som ikke til daglig følger den enkelte Mand paa Ting, vil maaske spørge: Hvem er han?

„Svend E.“ — som hans nærmeste Tilhængere kalder ham — er en ung Mand, vel nok en af de yngste Folketingsmænd, vi overhovedet har haft, men selv om han saaledes skylder os sin Manddomsgerning, saa kan han dog trods sine 36 Aar se tilbage paa en mangeaarig politisk Virksomhed, som ved Valget i 1935 konkluderede i, at han blev valgt som 1ste Suppleant til Dr. Dam, ved hvis Død i 1936 Sv. E. Johansen traadte ind i Folketinget.

Det vilde være usandt at paastaa, at Sv. E. Johansen faldt til der, som man siger. Tværtimod! Hans Mening om, hvad Lovgivningsmagten kan tillade sig, bl. a. overfor den enkelte Borgers Ret i Samfundet, skilte sig paa for afgørende Maade ud fra, hvad der ofte er gængse i Rigsdagen! Det bed man hurtigt Mærke i!

All hvad der lugter af Korrup-

FOLKETINGSMAND SV. E. JOHANSEN

tion indenfor offentligt Virksomhed, har ogsaa i Sv. E. Johansen en bestemt og handlekraftig Modstander, og paa dette Felt er der jo adskilligt at tage fat paa for en rask Mand!

Hans personlige Tilhængere kalder ham „den rene Linies Repræsentant“, og i denne Betegnelse ligger vel nok den bedste Karakteristik af Sv. E. Johansen. Trods sin korte Virksomhed paa Rigsdagen har der allerede været adskillige Lejligheder, hvor Sv. E. Johansen har maattet tale rmt og usodet til d'Herrens paa Ting, naar „Systemet“ blottede sine „urene Linier“!

Det er ikke løse Paastaaender, af hvilke vi jo ellers nok vil møde adskillige herop under Valget. Det sjykte Ord slaar til Troende, og Sv. E. Johansens Kampe for Hæderlighed i offentlig Administration og herunder for den enkelte Borgers Ret kan enhver læse om i „Rigsdagstidende“ — Ord til andet!

Vil De vide mere om denne unge Rigsdagsmands Kvalifikationer til fortsat at øve politisk Virksomhed? Lad da dette Blad fortælle Dem om nogle af de Sager, hvor Sv. E. Johansen hidtil har faaet Lejlighed til at gøre sig gældende i offentlig Polemik. Giver De ham Ret i hans Synspunkter, da vil De sikkert ogsaa gøre Deres til, at Sv. E. Johansen paa ny findes paa Ting efter det kommende Valg — klar til nye Kampe for Hæderlighed i dansk politisk Liv! B. E.

SYSTEMET

STATSMAGTEN TRÆDER EN BORGERS SOLEKLARE RET UNDER FØDDER!

Regeringens Glasforsikring

Almisse i Stedet for Arbejde.

Arbejdsløsheden stiger stadig. Vi er nu oppe paa det forfærdende Tal af 150,000 Arbejdsløse. Denne Stigning, følges af et stadig større Krav om offentlig Hjælp, hvilket betyder øgede Udgifter for dem, der er i Arbejde. Socialministeriets Budget andrager omkring ved 17½ Millioner Kroner aarlig, Kommunernes Udgifter til Understøttelse ligger ogsaa paa vældige Millionbeløb. Og stadig vokser Kravet om Understøttelse.

Hvor længe kan det blive ved at gaa? Hvis det endda hjalp, men ingen kan leve af Understøttelse, der skal Arbejde til. Kun produktiv Arbejde kan give Mennesket dets Livsforholdene og dets Livsglæde.

Om Socialunderstøttelseens Hæmsning udtalte Folketingsmand Sv. E. Johansen ved 1. Behandling af Brændselhjælpen den 9. November 1937 bl. a. følgende:

„Vi fra venstre Side, og jeg i hvert Fald for mit Vedkommende, har i Agitationen for at opnaa Tilsætning hos den danske Vælgerbefolkning staaet med Tålmod om at være rede til at gaa ind for et politisk Arbejde, der udvikler disse Ting, som betinger Trængsel til Understøttelse, og der står vi stadig. Fra den Dag hvor den danske Vælgerbefolkning selv bliver klar over de sociale Understøttelseens Hæmsning og gennemskuer den, saa står vi parate til at gennemføre en Likvidation af det nuværende Samfund og gennemføre reviderede Samfundsbetingelser, hvorefter Arbejdet kan give nok og mere endda til Livets Opretholdelse.

Jeg vil sammenfatte min Stilling baseret til det foreliggende Lovforslag og til videre social Lovgivning i den Tid, der kommer, i disse fåa Sætninger: Jeg erkender, at den økonomiske Situation for Alders- og Invaliderrentenere samt de arbejdsløse er forsvulstet, og at der er et skærende Misforhold mellem de offentlige Understøttelser og Priserne paa Livsforholdene, hvilket bevirker, at den Levetid, der lydes af socialunderstøttelse, ikke er menneskeværdig. Men jeg maa samtidig fastslaa, at Socialunderstøttelserne i det højeste kan bringe en forbigaaende, meget kortvarig Letteelse i de undertrykkedes Økonomi, men at de ikke har ringede Indflydelse paa de Aarsager, der fremkalder og opretholder Nødsituationen. Og da Understøttelseens Konsekvens er en yderligere Forværring af Nødsituationen, maa jeg som en Betingelse for at medvirke til Gennemførelsen af Forslaget til Lov om Ydelse af Brændselhjælp til Alders- og Invaliderrentenere samt arbejdsløshedsforsikrede forlange, at Regeringen snarest fremsætter Forslag, der ophæver den sociale Nødsituation paa følgende Grundlag: at Statens Magtensindskrænkelse til de Følelsesgaver, der naturligt hører under Staten og ikke kan løses af det private Initiativ, at Skatter samt Told- og Portogavgifter afvikles og erstattes med Inddragelse af Landets Grundværdier gennem Paalægning af en gennem Vurdering fastsat aarlig Afgift Grundskyld. Snarrest Socialministeren vil afgive et saadant Tilsgaa, skal jeg gerne medvirke til nærværende Lovforslags Gennemførelse. I beagnende Fald maa jeg ved tredje Behandling sige det at stemme.“

Da Socialministeren søgte at medvirke til en Reformlovgivning, der overflodiggjorde Understøttelserne ved at skabe fri Adgang til produktiv Arbejde, udtalte Sv. E. Johansen at stemme for Forslagets endelige Gennemførelse.

I November 1938 anmeldte jeg følgende Forespørgsel i Folketinget:

1. Hvorned begrundes Justitsministeren sine Afslag paa Fabrikant Harry Jacobsens gentagne Anmodninger om kriminel Undersøgelse mod De Danske Statsbaner i Anledning af hans tidligere Kontraktforhold med Statsbanerne vedrørende „Sojlehuset“ paa Østerbro Station, og
2. Mener Ministeren for offentlige Arbejder, at De Danske Statsbaners Holdning i Kontraktforholdet med Fabrikant Harry Jacobsen har været i Overensstemmelse med de almenne Krav, hæderlig Forretningsmoral stiller, og forenelig med Statsbanernes Prestige?

Baggrunden for denne Forespørgsel er en særlig Kamp mellem Fabrikant Jacobsen og Statsbanerne.

Fabrikant Jacobsen, der af D. S. B. havde lejet et Areal paa Østerbro Station, paa hvilket han opførte en Forretningsejendom, gik sin Afale med D. S. B. paa Grundlag af en Arealplan og et Bygningsprojekt, der var udarbejdet af arkitekt Dahlerup-Bertelsen i Samråd med D. S. B., alt saa godkendt af Banerne.

Kort efter at Jacobsen havde paa-begyndt Opførelsen af sin Bygning, konstaterede han, at Naboens Ejendom ragede ca. 2½ m ind paa hans Grund.

Der var raderet paa det omstridte Sted.

Da han underskrev Kontrakten, havde han ingen Genpart faaet. Han rykkede nu for sin Kontraktgenpart, men fik den først efter en 2½ Maaanedes Forløb, og da var Arealplanen raderet netop paa det omstridte Sted. Ved en Sammenligning med Hovedkontraktens Arealplan viste det sig, at ogsaa denne var raderet.

Omsider til Retten i 1928.

Efter længe og trænge og resultatløse Forhandlinger om Ansvaret for Fejlen og dermed om, hvem der skulde bære Omkostningerne ved den Flytning af Naboens Ejendom, Jacobsen havde været nødt til at foretage for at faa sin Ejendom opført, kom det til en Retssag i 1928.

Under Sagen ved Østre Landsret fremlagde D. S. B. den foreslåede Hovedkontrakt, der indeholdt en *arøderet* Arealplan. Paa dette Grundlag blev Jacobsen dømt til at anerkende D.S.B.s Arealplan.

Hvad Forundersøgelsen konstaterede i 1932.

Under en Inquiriesag i 1932 ved Byretten, anlagt i Straffesagsform af det

Offentlige mod Jacobsen, konstaterede Forundersøgelsen:

1. at D. S. B. havde ombyttet den Arealplan, Jacobsen havde accepteret, med en anden og mindre, uden at gøre Jacobsen opmærksom paa Ombytningen, inden han underskrev Kontrakten.

2. at D. S. B. havde handlet sædledes med Hovedkontraktens Seyl, at Byretsdommens Fremviser erkender, at en Ombytning af Hovedkontraktens Arealplan kan være foretaget efter Jacobsens Underskrift af Kontrakten.

Ogsaa Raderinger i andre Kontrakter.

Naar dertil kommer, hvad der konstateret efter Byretsagen i 1932, at den anden Lejers Kontrakter, — han, hvis Ejendom ragede ind paa det at Jacobsen lejede Areal, — ogsaa er raderede paa det omstridte Omraade, i haade Hovedkontrakt og Genpart, saa er der nu Tale om Raderinger i 4 Kontrakter samt Seglbrud paa Jacobsens Hovedkontrakt.

Det havde hidtil ikke været muligt at faa en Undersøgelse iværksat til Opklaring af, hvorfor disse Raderinger og dette Seglbrud er foretaget, og hvem der har foretaget dem.

Myndighedernes kinesiske Mur.

I omtrent et Aar havde jeg forhandlet med Myndighederne om Sagen, med D. S. B., med Trafikministeriet og med Justitsministeriet. Der blev nedsat et Forhandlingsudvalg med Justitsministeriets Departementschef som Formand og bl. a. med Fabrikant Jacobsen og mig som Deltagere, men alt resultatløst. Naar Forhandlingerne naaede til et vist Punkt, gik de uventetligt i Staa, standsede af den kinesiske

Mur, Myndighederne har bygget om denne Sags Detaljer.

Derfor mente jeg ikke, at der var andet at gøre end at forelægge Sagen for Offentligheden gennem en Folketingsdebat.

Sagen har almen Karakter.

Sagens Resultat drejer sig ikke blot om et Mellemværende mellem Fabrikant Jacobsen og D. S. B., den er et Spørgsmaal om Statsadministrationens hensynsløse Fornægtelse af en Borgers gode og begrundede Ret, og derfor i sin Konsekvens et Spørgsmaal om, hvorvidt Statsmagten uden Paatale af nogen Art kan foretage saa grove Retsskændelser.

Regeringspartierne afviser.

Under Forhandlingerne i Folketinget maatte begge Ministre erkende, at Jacobsen var slet behandlet af Statsbanerne, men de vilde intet gøre for at give denne Borger hans Ret. Venstre, Konservativ og Bondepartiet sluttede sig til Kravet om en uhildet Undersøgelse af Sagen, men Regeringspartierne stemte dette beskudne og rimelige Krav ned og dækkede derved over Statsbanernes uforvarende og ulovlige Handlinger.

Danske Borgere.

Det er dermed fastslaaet, at Borgernes Retssikkerhed ikke ubetinget respekteres, naar det er en Statsinstitution, der er den skyldige Part i Sagen. Denne Gang var det Harry Jacobsen, „Systemet“ trampede paa. I Morgen kan det blive D.E.M!

Det bør De betænke, naar De den 3. April skal tage Stilling for eller imod „Systemet“!

Sv. E. Johansen

Særlige Interesserede kan, saa langt Oplaget rækker, rekvirere Særtryk af »Rigsdagstidende« med det stenografiske Referat af Sagen: Harry Jacobsen — De Danske Statsbaner's Behandling i Folketinget. Henvendelse rettes til SV. E. JOHANSEN, Hillerødgade 86, København N. (Teleton Taga 531).

Hvorfor jeg stemte mod Grundlovsforslaget

Svend E. Johansen om Forfatningsforslaget, som han, bortset fra enkelte Goder, betegner som et afgjort Tilbageskridt.

— Jeg er klar over de Fordele, Forfatningsforslaget indeholder. Den Konflikt, man hidtil har kendt mellem de forskellige Flertal i de to Ting, bringes ud af Verden derved, at i fremtidige Konflikttilfælde træder Rigsdagens to Ting sammen i den forenede Rigsdag, hvor Lovensstemmelserne afgøres ved Stemmeflerhed. Men derfra og til at tro, at politiske Konflikter i Almindelighed vil være bragt ud af Verden, er vist for stort et Spring. Jeg tror, at Konflikter vil opstå og udløses i Udvalg og Kommissioner udenfor Offentlighedens Kontrol. Derved bliver Goderne noget tvivlsomme.

Den anden Fordel er Valgretsaldrens Nedsættelse til 23 Aar. Men ogsaa her skæmmes Forslaget af Kompromisset, fordi den nuværende Valgretsalders 21 Aar. Det er i Grunden mærkeligt, at det stærke demokratiske Danmark her staaer tilbage for det konservative England, hvor man jo forlængst har gennemført 21 Aars Valgretsalders.

Forslaget indeholder afgjorte Tilbageskridt.

Paa den anden Side indeholder Forslaget saa afgjort Tilbageskridt.

For Eksempel paa Folkestyrets Omraade. Forslagsstillerne har krævet Demokratiet Kongestue: een Valgdag, eet Valgerkors, men desværre ikke eet Ting, men derimod halvandet Ting til Hverdagsbrug og Den forenede Rigsdag til Brug ved festlige Lejligheder. Jeg har vanskeligt ved at se Fordelen og Fremskridtet, navnlig naar tages i Betragtning, at Folkesty-

rets Talsmand og Værner ikke mener, det kan betyde Valgerne at vælge alle 210 Rigsdagsmænd, men uundtagen Valgerne Afgørelsen med Hensyn til Valget af 34 af Rigstingets Medlemmer.

Jeg er meget tilhøjelig til at tro, at Systemet med Landlister til Rigstinget er særdeles brugbart til at liste Erhvervs- og Organisationernes Repræsentanter ind i den lovgivende Forsamling, uden at de skal staa Ansigt til Ansigt med Vælgerne, en Proye, de maaske vil have vanskeligt ved at bestaa. Ja, jeg er et saadant Syns Darn, at jeg tror, at Systemet nep- op skal bruges i denne Hensigt.

Udvidelsen af Rigsrettens Beføjelser er ikke demokratisk.

Ogsaa paa Retsplejeomraadet betyder Forslaget et Tilbageskridt. I den nuværende Forfatnings Paragraf 72 er det bestemt, at Nævninge skal medvirke i Misgerningssager og Sager, der rejser sig af politiske Lovovertrædelser. I Forslagets Paragraf 69 er de politiske Lovovertrædelser taget bort fra Nævningedomstolene, det vil sige er borte fra Folkets Bedømmelse og henlagt til Rigsretten. Da Rigsretten som bekendt skal bestaa af Højesterets Dommere samt et tilsvarende Antal Rigsdagsmænd, valgt efter Forholdstalsvalgmaaden, og da politiske Lovovertrædelser som Regel begaas af den yderliggaaende Opposition, vil det i Realiteten betyde, at de Partier og Politikere, der angribes af Oppositionen, sættes til at domme deres Angribere. Det er et hyggeligt Perspektiv, der her

naaher sig. Perspektivet bliver ikke mindre hyggeligt, naar det betænkes, at Forslagets Paragraf 82 ogsaa bestemmer, at Opløsning af politiske Foreninger fremtidig skal henlægges til Rigsretten. Den nuværende Grundlov bestemmer, at der skal anlægges Sag mod en Forening, der administrativt er forbudt, til dens Opøsning, hvilket vel man betyde, at Sagen skal anlægges ved et Nævningeling. Efter Forslaget bliver det Højesteret plus et tilsvarende Antal af den forbudte politiske Bevægelses politiske Modstandere, der skal fælde den inappellable Dom, om en uønsket og konkurrerende Bevægelse skal bestaa eller opløses. Det havde været det modsatte af en forsværlig og retskaffen Betragtning, der her gør sig gældende.

Forfatningsforslagets egentlige Mission.

Ud fra disse Betragtninger, at de enkelte Goder, Fortligspartierens Forslag indeholder, købes med afgjorte Tilbageskridt paa andre Omraader, stemte jeg imod Lovforslaget. Som min Opfattelse maaske jeg gøre gældende, at man ikke ved Folkeafstemningen, naar den kommer, skal støtte Fortligspartierens forringede Grundlov. Men ikke man kan opfatte denne drabelige Kamp om den nye Forfatning som en Filmkulisse, der skal aflede Folks Opmærksomhed fra, at der Intet gøres for at løse de brændende sociale Problemer, først og fremmest Arbejdsheden. Der tror jeg, at Forfatningsforslaget har sin egentlige Mission.

Slaa Dødskløkkerne sønder!

Socialdemokratiets Enevældighed, naar det gælder Arbejdsløshedens Afkæffelse, er anbenbar. Efter at det i ti Aar har været Regeringsparti, og efter at det de sidste to Aar har haft Magten i begge Ting, naar det til Valg med 150.000 Arbejdsløse. Den enorme Lovhøst de sidste Aar, der har været en stadig grellere og dybere Indgreben i den grundlovssikrede Ejendomsret, har vist sig ganske betydningsløs, forsaavidt gælder Problemet Løsning.

Hvergang den danske Borger fik sin Maanedss- eller Uges løn udbetalt, har Staten taget sin Del af med sin bundløse Kasse og tyndet godt ud blandt de faa, snart forfjente Skillingen. Hver Gang i Kr. er blevet givet ud, har Staten taget sin Del af den. Mere og mere har de statsocialistiske Foranstaltninger grebet ind i Erhvervslivet og gjort den private Ejendomsret til et Falsum.

Men ikke nok med det.

Som et af Desperationens sidste fortrivede Udslag ringede Hartvig Frisch kort forinden Rigsdagens Opøsning med de socialdemokratiske Dødskløkker. Nu ved vi, hvad der er i Veiel! Faar Socialdemokratiet Magt, som det har Agt, saa skal den sidste Rest af Ejendomsretten afskaffes. Saa skal det hele tages.

For Vælgeren sætter sit Keys på Stemmesejlen, bor han gøre sig klart, at der kun findes eet af samtlige Rigsdagens Partier, der Gang paa Gang har advaret og stemt imod de lovsværende Indgreb i Borgernes Ejendom og Arbejdsulykke. Retsforbundet er det eneste Parti, der fuld og helt sikrer den private Ejendomsret mod Statsmagtens Indgreb.

Stem Valutacentral, Told og Skatter med, Slaa Dødskløkkerne sønder. Stem Retsstat! Stem paa Svend E. Johansen!

K. P.

Retsforbundets Program.

Vort Program er for langt (o: for udførligt) til Agitationsbrug, siger man. Kan man ikke formulere det kortere? Jo, man kan. Det kan udtrykkes i to Ord: Enhver sit!

1. Enhver betyder, at det gælder alle uden Undtagelse og uden Forskel, altsaa alles Ligeret, ingen Særretigheder, ingen Privilegier, ingen Monopoler.
2. Odet sit betyder personlig Selvbestemmelsesret og ubeskaaren Ejendomsret til de Værdier, enhver producerer.
3. Men „enhver sit“ betyder ikke blot, at hver enkelt skal rønde frit for sit, det betyder ogsaa, at hver enkelt skal have sin Andel i det, som er Fællesskabets, og Medrættighedsret — gennem politisk Ligeret for alle — over Forvaltningen af Folkets Fællesanliggender.

Af disse tre Grundsaetninger kan hele Retsforbundets Program afledes. Uforeneligt med Programmet er: Tvungen Militærtjeneste og andre tvungne „Ombyd“. Endvidere alle Skatter og alle, hvad der hedder Told, hvad enten denne gaar i Statens Kasse eller som Understøttelsestid i private Lemmer. Fremdeles af Statsindblanding i Erhvervs- og Kulturliv — udover Beskyttelse mod bedragerisk Krenkelse af Ejendomsret af Menings- og Viringsfrihed, Arbejdsfrihed og Handelfrihed, idet Friheden mere skal begrænses af Hensynet til andres tilsvarende Frihed og Ret, end lig af forebyggende Foranstaltninger overfor uønskede Borgere, saansom Censur og Diktatur.

Axel Dam

Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Det er en hævdvunden demokratisk Rettighed for dette Lands Borgere, at de har uhindret Adgang til at drive Erhverv.

Grundlovens § 81 fastslaar dette saa tydeligt, som en Lov nu en Gang kan fastslaar noget, idet den siger:

„Alle Indvandringslovgivninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrænsede i det almene Vel, skal hæves ved Lov.“

Ogsaa paa dette Omraade bekræfter det sig, at Regering og Rigsdag i Principet „det almene Vel“ har et ypperligt Harmonikapincip, der kan trækkes ud og ind efter Behag, og som i Gerning er i Stand til at gennemføre en Lovgivning i Modstrid med Grundlovens Aand. Erhvervs- og Frihed kan ikke i 1939's Danmark nævnes i samme Aandedrag.

Handelen kan tale med herom. Valuta-centralen, dette uhyggelige og misbrugte Instrument, har suspenderet Handelsfrihed til at udfolde købmandsmessig Dygtighed og Initiativ til Gavn for Forbrugere (d. v. s. os alle). Nu er det ministerielle Kontorlusser, der gennem Fordeling af Valutaante-

ster, diktatorisk bestemmer over vort Handelsliv med det Resultat, at Priserne paa Livsformodenheder er steget i uhyggelig Grad med deraf følgende ringere Købeevne hos Forbrugerne og stigende Arbejdsledshed.

Landbruget, dette gamle, frie Erhverv, kan tale med herom. Dets Produktion er lagt i Spændetroje af Regeringens laigre „Ordninger“, der har forvandet den frie Bonde til en Statsfunktionær, hvis Arbejdsbetingelser bestemmes af en plan-økonomisk Lovgivning.

Arbejderen kan tale med herom. Regeringen har forbudt ham at tjene en Ekstraskilling ved Overarbejde. Under Pansked af at bringe hans arbejdsløse Kammerater i Arbejde — Resultatet viser, at det er yderst faa, der har fanet Arbejde som Folge af Overarbejdsloven — er han blevet yderligere proletarisert, hans Liv er blevet mere grant og trist.

Den Arbejdsløse kan skrike sig hæst paa Erhvervsfrihed og Arbejdsfrihed. Hans kosteligste Menneskeret

— Retten til Arbejde og Fortjeneste — eksisterer ikke for ham. Han er Planøkonomiens Drifts-kostning, et Tal i en Statistik, i Arbejdsledshedsstatistikken. Han lever ikke, han eksisterer af offentlige Almisser. Det er, hvad Systemet i Dag byder ham. For ham er Tilværelsen en Ørken. Skal den ogsaa blive det for hans Børn?

Der er een Vej frem, men ogsaa kun een: Retsforbundets!

Danmarks Retsforbund kan skabe Erhvervs- og Arbejdsfrihed. For os er det almene Vel ensbetydende med Arbejdsfrihed for hver enkelt Borger.

Vort Krav er: Et Adgang til Arbejde, en selvfølgelig Ret til, for hver enkelt at beholde de Arbejdsværdier, han har skabt gennem sine Arbejdsindsats, og en lige saa selvfølgelig Ret til udbudet at afskaffe Arbejdsværdierne med andes.

Giv Retsforbundet Styrke til at gennemføre Friheden, da kan vi skabe et Danmark, hvor alle Borgere kan faa Beskæftigelse, hvor Ingen lider Nød, hvor Livet bliver værd at leve!

STEINCKE VIL GØRE DANMARK TIL EN POLITISTAT

Jeg ved ikke, hvad der gaar af Demokratiet idag? Det maa være slaet med Panik, siden det lader „Demokraten“ Steincke anvende sin Tid og sine Kræfter paa at skrive Udviklingen tilbage.

Politiet udvides stærkt.

He. Steincke forelægger i Rigsdagen det ene Ændringsforslag til Straffe- og Hetsplejelov efter det andet, alle med en ubygelig reaktionær Tendens.

Demokratiets Justitsminister forestog og fik gennemført en Forøgelse af Politistyrken paa 298 Mand, derunder en Udvidelse af det politiske Polit i fra 9 til 57 Mand!

Ytringsrihedens indskrænkes.

Demokratiets Justitsminister forestog og fik gennemført en alvorlig Indskrænkning i Ytringsriheden, saaledes at den udvidede Ytringsrihed faldt bort, samtidig med at andre Indskrænkninger fandt Sted og Straffene skærpedes. Hvad mener man f. Eks. om Straffelovens § 270, der lyder saaledes:

„Er Sigtelsens Frensættelse ved sin Form utilbørlig fornærmelig, kan Straf efter § 267, Stk. 1, anvendes, selv om Sandhedsbevis løses; det samme gælder, saafremt Gerningsmanden ikke har haft rimelig Anledning til at fremsætte Fornærmelsen“.

hvor det fremhævede Afsnit er den nye Ændring.

Vilkaarlighed i Straffeloven.

Før det første: Hvad er utilbørlig fornærmelse? Det er og maa blive en Skonssag, hvilket vil sige, at den samme Forsæelse vil blive bedømt højest forskellig af de forskellige Dommere, saaledes at den ene straffer, hvor den anden finder.

Men langt, langt værre er dog Paragraffens sidste Sætning, at Straf (indtil 1 Aars Hæfte) kan idømmes, selv om Sigtelsen er sand, naar „Gerningsmanden“ ikke har haft rimelig Anledning til at fremsætte Fornærmelsen.

Forespørgslen angaaende D. S. B.

Var det f. Eks. rimeligt, at jeg rejste Sagen mod D. S. B.? Ja, § 269 berettigede mig dertil (og Rigsdagens uskrevede Pligt til at kontrollere Statsadministrationen forpligtede mig dertil), men § 270 tillader i første Instans Anklage-

myndigheden at afgøre, om den Form, jeg vælger, er tilbørlig, eller om jeg har rimelig Anledning til at rejse Sagen, ganske usanset om mine Sigtelser mod Administrationen er sande, og Domstolene afgør i sidste Instans, om jeg er strafskyldig. Vilkaarligheden knasættes her som Princip i Straffeloven, og hvornaar vil en Regering finde det rimeligt, at der rejses Anklager imod den?

Naar vi ser bort fra alle juridiske Snurrepiberier og udtrykker os paa jævnt og forstaaeligt Dansk, maa saa ikke Paragraf 270 skal forstaas saaledes:

Sigtelser — berettigede eller uberettigede — mod den offentlige Administration er strafbare, fordi de er utilbørlig fornærmende. — Kan Sigtelserne bevises, er de ogsaa strafbare, for da er der ikke RIMELIG Grund til at rejse dem.

Demokratiets Justitsminister gik videre i sine Bestræbelser for at lunge Befolkningen! Hans Ændringsforslag — til Hetsplejeloven, der ikke naaede at blive vedtaget i sidste Rigsdagssamling, er oprende!

Steinckes Ændringsforslag.

Her foreslaar Steincke: 1) at udvide Adgangen til for Dommere at lukke Retslokalernes Døre, naar de skønner det nødvendigt af Hensyn til Sagens Opklaring.

Dette er et afgørende Brud med Offentligheds-Princippet og derfor et retsligt Tilbagekridt.

2) At give Politiet Lejlighed til uden forudgaaende Retskendelse at foretage Husundersøgelse uden Vidner. Det hedder i Forslagets § 760:

„— at Ransagningen maa foregaa, uden at Sigtede, Husfælle eller Nabo overvarer denne —“.

i Strid med Grundlovens Aand!

Med andre Ord, naar disse Ændringer er gaaet igennem, kan en Borger — der f. Eks. er politisk mistænkelig i „Systemets“ Øjne — risikere, at et Hold Politibetjente trænger ind i Hjemmet, fjerner Familien og foretager en gennem-

gribende Husundersøgelse, hvilket er i Strid med Grundlovens Aand om Hjemmets Ukrænkelighed. — Hvor maa denne stakkels Regering være angst, siden den griber til saa drastiske, diktaturprægede Midler.

Det er ikke særlig betryggende, at disse skærpede Bestemmelser søges gennemført med den Begrundelse, at de skal værne Demokratiet. Realiteten kan kun blive den, at de udhuler de demokratiske Retsgoder og udleverer Befolkningen til Myndighedernes Forgødtbefindende.

Borgerne og Pressen knebles.

Endvidere foreslaar „Demokraten“, Steincke:

3) At Dommere eller Politilembedsmænd faar Myndighed til at nedlægge Forbud imod, at afhørte Vidner i en Sag omtaler denne eller deres Forklaring til nogen anden, og at Retten kan bestemme, at offentlig Omtale af en Sag helt eller for visse Dele af den kan forbydes!

Professor Hurwitz udtaler.

Om dette grove Brud paa Offentligheds-Princippet udtaler Professor, dr. jur. Stephan Hurwitz i Landstingets Udvalgsbetænkning følgende:

„Ved en, saa vidt ses upaankeelig, Underretskendelse kan al offentlig Omtale af en verserende Straffesag, herunder en politisk Sag, forbydes hele Landet over. Ethvert Referat, enhver Meddelelse, i. Eks. om Anholdelse eller Fængsling eller Løsladelse, enhver Kommentar rammes af Forbudet. Og dette vedvarer, hvis der er flere implicerede i Sagen, endog ud over det Tidspunkt, da der er rejst Tiltale mod, ja endog afsagt Dom over enkelte af disse, saa længe der endnu er nogen, mod hvem Undersøgelsen ikke er afsluttet, jfr. Paragraffens 3die Stykke.“

Kan det siges tydeligere, at Borgernes Retsikkerhed er paa Vej til at forsvinde? Nu ved vi, hvad vi har at vente os af Fremtiden. Politistaten Danmark, med Steincke som Politidiktator, er Regeringens Maal!

Som Motto for Demokratiets Danmark i 1939 og fremefter kan sættes:

Kæft, Trit og Refning, og ellers —
Politik og Fængsel!

Stem Demokratiets og Retsikkerhedens Farisæere med den 3. April! Styrk Retsforbundet ved at give dette, det eneste Frihedsparti i Danmark, Deres Stemme!

Sv. E. Johansen

FORESPØRGSEL

til

Indenrigsministeren

Anmeldt den 10. Marts 1939
af Sv. E. Johansen.

Kan Indenrigsministeren meddele nærmere Oplysninger om den i 1937—38 foretagne politimæssige Undersøgelse af Københavns Kommunes Administration af Sct. Hans Hospital, og finder Ministeren det forsvarligt, at der intet er foretaget i Sagen efter Undersøgelsen?

Borgerne har en naturlig Ret til at vide Besked med, hvad deres sult erhvervede Penge bruges til af de offentlige Myndigheder.

Der har i lang Tid været Uro om Administrationen af Sct. Hans Hospital. En foretaget Politiaundersøgelse af Hospitalets Administration er blevet henlagt, uden at Offentligheden har faaet Besked om Forholdene.

Københavns Hospitalsborgmester har offentligt indrømmet, at Undersøgelsen har afsløret eet kriminel Forhold paa Hospitalet.

Det staar ulmødsagt, at en underordnet Funktionær paa Hospitalet i et bestemt københavnsk Firma har købt for 100,000 Kr. Varer til Hospitalet uden Rekvisition af nogen Art.

Dette Forhold, samt adskillige andre, har medført, at Sv. E. Johansen har taget Sagen op. Trods maanedlange Forhandlinger med Justitsministerium, Anklagemyndighed og Københavns Hospitalsborgmester kom Sagen dog ikke ud af Stedet, derfor fremkom ovenstaaende Forespørgsel i Folketinget.

Grundet paa Myndighedernes Forhalingspolitik naaede Forespørgslen ikke til Behandling.

Den, der kræver Orden og Hæderlighed i offentlig Administration, maa hjælpe med til, at denne Sag efter rejstes i det ny Folketing.

Det sker ved at stemme Svend E. Johansen ind igen den 3. April.

Ansvarshavende Redaktør Sv. E. Johansen
O. Trossen, København.

Sæt X ved Sv. E. Johansen

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk